

عنوان مقاله:

تحلیلی بر نمود معماری در شعر شاعران معاصر (مطالعه موردی احمد شاملو)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی و دهمین همایش ملی معماری، مرمت شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ماندانا ولی پور اقدم

ندا ضیابخش

خلاصه مقاله:

معماری رابطه ی استواری با ادبیات و هنرهای زیبا دارد. شعر به عنوان بخش عظیمی از ادبیات ایران نقش و تاثیر بسزایی در معماری ایران ایفا کرده است، متقابلا هنر معماری نیز در ادبیات جایگاه ویژه ای دارد. شعر یکی از هنرهای ارزشمندی می باشد که بسیار در بناها و آثار معماری بازمانده عبرت پنهان نهفته را آشکار می سازد. عبارات با عبرت در بناهای معماری به راحتی مشهود است در تجزیه و تحلیل و بررسی یک ساختمان توجه به مفهوم فرهنگ، کالبد، اصالت بنا را بررسی می کند. معماری و ادبیات را می توان با نگاهی عاشقانه و عارفانه در آثار نویسندگان، اشعار شاعران مورد تحلیل و بررسی قرار داد. در این میان معماری با فرهنگ و ادبیات و اعتقادات مردمان پیوندی عمیق که نشأت از ادبیات سرزمین مادریمان و معماری اساطیری ایران است را بازگو می کند. چنانچه که معماری نیز از همین منابع تحولات تاریخی و فرهنگی در اطوار و ادوار تاریخ تاثیر پذیرفته است می توان دریافت که امکان بررسی میزان تاثیر اشعار بر معماری و معماری بر اشعار را مورد پژوهش قرار داد. اشعار متناسب با فضا به راحتی گویش هنرمند را به بیننده منتقل می نماید، توصیف ابنیه همراستا با نوع نگرش به معماری در هر عصری مختص همان تاریخ است. ادبیات علاوه بر ویژگی روایی، ابزاری برای بیان مفاهیم گوناگون در رابطه با مضامینی بوده است که در دوره های تاریخی تاثیرات و تاثرات فرهنگی ویژه ای به جا گذاشته است.

کلمات کلیدی:

معماری، شعر، هنر، فضای معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1642408>

